

Vecā gada diērkalpojums 31. XII 64. pl. 11. un 12. nakti.
Dz: lapines. (49; 53.1-2; 53.3; 327.1; 255;
L. Ps. 121.

"Es pacēlu savas acis uz tūm kalniem, no kurienes man nāk
palīdzība. Mana palīdzība nāk no tā Kungs, kas debris un
zemi radījis. Viņš tavai kājai velks slīdēt; kas tavi pēdērgā
tas nes nān. Rāngi, Israēla sergs nes nān, un negul. Tas
Kungs tvi pēdērgā; tas Kungs ir tava ēna ja tavn labo aoku,
Ka diēnā saule tvi nes vir, nedz mēness nakti.
Tas Kungs lai tvi pēdērgā no visa hauma, lai Viņš sergā tavn
drēsēli. Tas Kungs lai pēdērgā tavn iņiesān un iēēsān
no šī laika mūrti?"

S. v. v. ebraj. 13 n. 8 p.

"Jēsus Kristus ir tas pats vakars un šodien un mūrti."
Mīlā draudze! Mēs esam pulcējušies Vecā gada pēdējā diērkalpo -

nestaigās tumsā bet tam būs tas dzīvības gaiss, kas
lūgšim arī va lūgde tomāras mācēkli kad bija satumsis: kungs
valie pē mums jo vakars jau metās un tā diena ir pagalam. Un
pievildivis praviesā vārds: ap vakara laiku būs gaiss ma
un faunajā gadā fēlms būs tas vats kas bija vakar, kas ir to-
dien! Viņš sēts mums i piešam, viņš sēts mums i piešam
faunajā gadā un mūg'ifi.

#men.